

”

رسانه و روزنامه نگاری ما در علم گاهی بی وطن می شود و به بحث های انتزاعی علم ترویجی اکتفا می کند. گفته اند و توصیه کرده اند که ارتباطات علم با جامعه و زبان مردم مهم است و باید پیگیری شود

رسانه ای داریم. اینجا منظور «عملیات رسانه ای» که در رسانه های امریکایی به کمپین های سیاسی/اقتصادی رسانه ای در کوتاه یا میان مدت مشهور است، نیست. پیشرفت با پروپاگاندا و ثروت و قدرت در دسترس هیچ کشوری قرار نمی گیرد و به نظر می رسد این عملیات یعنی فعالیت همدل و هم جهت کسانی که قلباً این مسأله را مسأله زندگی خود و کشور می بینند در مدیوم و فرمی که امکان آن را دارند. همین طور زبان رسانه ما مهم است. زبان عالم ما را برای ما می سازد و زبان رسانه منطق آن رسانه را شکل می دهد که اگر از جان و حس و حال واقعی سازندگان جدا باشد، دلی را گرم نخواهد کرد. مجله چاوش در توسعه و پیشرفت با ذهنیتی که گفته شد، به روایت امکان توسعه و پیشرفت ایران خواهد پرداخت.

مخاطب و بینندگان این مسائل را جد از هم فهم نکنند و بدانند که یکی، پیوسته و درهم تنیده با دیگری است و روایت کلی و ملی ماز علم و فناوری، نمی تواند بی نسبت با تفکر، تاریخ و فرهنگ کشور باشد و این روایت اگر کشف شود، همان امکان توسعه و پیشرفت ایران خواهد بود. کشف این امکان یعنی پیگیری و نشان دادن ارتباط و نسبت مستور میان نقاط مختلف این مسأله و انسان های مهم و تأثیرگذار. کشف یعنی از مشهورات و دستورالعمل های شعاری و رسانه زده بهره می گیریم و گفت و گوها، روایت ها، تجربه ها و چشم اندازهایی به میدان بیاوریم که از سر درد و استقامت در مسأله کشور و شناختن آب و خاک آن به زبان می آیند.

من همین طور فکر می کنم که این کار با یک برنامه تلویزیونی، یک سریال یا کتاب و... انجام نخواهد شد و ما نیاز به یک عملیات

